

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	I Mededelingen	
	Hof van Justitie	
	HOF VAN JUSTITIE	
98/C 312/01	Arrest van het Hof (Vijfde Kamer) van 16 juli 1998 in zaak C-93/97 (verzoek van het Arbitragehof van België om een prejudiciële beslissing): Belgisch Verbond der Syndicale Artsenkamers VZW tegen Vlaamse regering, regering van de Franse Gemeenschap, Ministerraad (Richtlijn 93/16/EEG — Specifieke opleiding in de huisartsgeneeskunde — Artikel 31)	1
98/C 312/02	Arrest van het Hof (Zesde Kamer) van 16 juli 1998 in zaak C-339/97: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg (Niet-nakoming — Niet-omzetting van Richtlijnen 94/15/EG en 94/51/EG)	1
98/C 312/03	Beschikking van het Hof (Vierde Kamer) van 9 juli 1998 in zaak C-317/97 P: Smanor SA en H. Ségaud en M. Ségaud tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Beschikking van Gerecht van eerste aanleg — Verzuim om niet-nakomingsprocedure in te leiden — Beroep wegens stilzitten en tot schadevergoeding — Hogere voorziening — Kennelijke niet-ontvankelijkheid)	2
98/C 312/04	Beschikking van het Hof (Derde Kamer) van 14 juli 1998 in zaak C-399/97, Glasoltherm SARL tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen, Électricité de France en HLM „Colomiers Habitat SA” (Niet-ontvankelijkheid van verzoekschrift)	2
98/C 312/05	Beschikking van het Hof (Derde Kamer) van 16 juli 1998 in zaak C-252/97 P: N tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Hogere voorziening — Tuchtregeling — Ontslag)	3

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
98/C 312/06	Beschikking van het Hof (Vierde Kamer) van 17 juli 1998 in zaak C-422/97 P: Société anonyme de traverses en béton armé (Sateba) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Hogere voorziening — Overheidsopdrachten voor leveringen — Sepot van klacht tegen gedraging van aanbestedende dienst)	3
98/C 312/07	Zaak C-284/98 P: Hogere voorziening, op 24 juli 1998 ingesteld door Europees Parlement tegen het arrest, op 26 mei 1998 in zaak T-205/96 tussen R. Bieber en Europees Parlement gewezen door het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Vijfde Kamer)	3
98/C 312/08	Zaak C-301/98: Verzoek van het College van Beroep voor het bedrijfsleven om een prejudiciële beslissing in het geding tussen K.V.S. International BV en minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij	4
98/C 312/09	Zaak C-305/98 P: Hogere voorziening, op 4 augustus 1998 ingesteld door D. T. Keeling, van de beschikking gegeven door de Derde Kamer van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen van 8 juni 1998 in zaak T-148/97 tussen D. T. Keeling en het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)	4
98/C 312/10	Zaak C-309/98: Verzoek van het Finanzgericht München om een prejudiciële beslissing in het aldaar aanhangige geding tussen Holz Geenen GmbH, en Oberfinanzdirektion München	6
98/C 312/11	Zaak C-310/98: Verzoek van de Bundesfinanzhof om een prejudiciële beslissing in het aldaar aanhangige geding tussen Hauptzollamt Neubrandenburg en Leszek Labis in firma Przedsiębiorstwo Transportowo-Handlowe „Met-Trans”, PL-Reda	6
98/C 312/12	Zaak C-316/98 P: Hogere voorziening, op 14 augustus 1998 ingesteld door de Europese Unie van het Ambacht en van het Midden- en Kleinbedrijf (UEAPME) tegen het arrest, op 17 juni 1998 in zaak T-135/96 tussen Europese Unie van het Ambacht en van het Midden- en Kleinbedrijf (UEAPME), ondersteund door Confédération générale des petites et moyennes entreprises et du patronat réel (CGPME), Union professionnelle artisanale (UPA), Nationaal Christelijk Middenstandsverbond (NCMV), Koninklijke Vereniging MKB-Nederland, Fédération des artisans, Confederazione generale italiana del artigianato, Wirtschaftskammer Österreich en Bundesvereinigung der Fachverbände des deutschen Handwerks eV (BFH), en Raad van de Europese Unie, ondersteund door Commissie van de Europese Gemeenschappen, gewezen door het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Vierde Kamer)	6
98/C 312/13	Zaak C-322/98: Verzoek van het Landesarbeitsgericht Hamburg van 24 juli 1998 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen B. Kachelmann en Bankhaus Hermann Lampe KG	7
98/C 312/14	Zaak C-326/98: Beroep, op 1 september 1998 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek	8
98/C 312/15	Doorhaling van zaak C-359/96	8

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
98/C 312/16	Doorhaling van zaak C-335/96	8
98/C 312/17	Doorhaling van zaak C-318/97	8
98/C 312/18	Doorhaling van zaak C-398/97	8
98/C 312/19	Doorhaling van zaak C-12/96	9
98/C 312/20	Doorhaling van zaak C-39/98	9
98/C 312/21	Doorhaling van zaak C-327/96	9
98/C 312/22	Doorhaling van zaak C-30/98	9
98/C 312/23	Doorhaling van zaak C-351/97	9
98/C 312/24	Doorhaling van zaak C-250/96	9
98/C 312/25	Doorhaling van zaak C-297/97	9
GERECHT VAN EERSTE AANLEG		
98/C 312/26	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 21 juli 1998 in de gevoegde zaken T-66/96 en T-221/97: J. Mellett tegen Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen (Ambtenaren — Ontvankelijkheid — Aanstelling in vaste dienst — Gewettigd vertrouwen — Gelijke behandeling)	10
98/C 312/27	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 16 juli 1998 in zaak T-93/96: C. Presle tegen Europees Centrum voor de ontwikkeling van de beroepsopleiding (Ambtenaren — Verandering van standplaats — Motiveringsplicht — Beginsel van bescherming van gewettigd vertrouwen — Zorgplicht)	10
98/C 312/28	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 16 juli 1998 in zaak T-72/97, Proderec — Formação e Desenvolvimento de Recursos Humanos ACE tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Europees Sociaal Fonds — Beschikking tot vermindering van twee bijstandsbedragen — Beroep tot nietigverklaring — Ontvankelijkheid — Bevestiging van feitelijke en boekhoudkundige juistheid — Onbevoegdheid van nationale instantie — Motivering — Recht van verweer)	10
98/C 312/29	Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 7 juli 1998 in zaak T-178/97: A. Moncada tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Ambtenaren — Vervanging van hiërarchieke meerdere — Beroep dat kennelijk niet-ontvankelijk en rechtens ongegrond is)	11

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
98/C 312/30	Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 16 juli 1998 in zaak T-274/97, Ca'Pasta Srl tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Verordening (EEG) nr. 4028/86 — Gemeenschappelijk visserijbeleid — Communautaire financiële bijstand — Procedure strekkende tot intrekking van de bijstand — Beroep tot nietigverklaring — Niet-ontvankelijkheid)	11
98/C 312/31	Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 6 juli 1998 in zaak T-286/97, A. Goldstein tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Beroep wegens nalaten — Geen verplichting tot handelen — Rechtens kennelijk ongegrond beroep)	11
98/C 312/32	Beschikking van de President van het Gerecht van eerste aanleg van 15 juli 1998 in zaak T-286/97 R, A. Goldstein tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Afdoening zonder beslissing)	12
98/C 312/33	Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 24 juni 1998 in zaak T-596/97, Dalmine SpA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Beroep tot nietigverklaring — Mededingingsrecht — Beschikking houdende verzoek om inlichtingen — Dwangsommen — Kennisgeving — Kennelijke niet-ontvankelijkheid)	12
98/C 312/34	Beschikking van de President van het Gerecht van eerste aanleg van 7 juli 1998 in zaak T-65/98 R, Van den Bergh Foods Ltd tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Mededinging — Kort geding — Interventie — Vertrouwelijkheid — Opschorting van tenuitvoerlegging)	12
98/C 312/35	Beschikking van de President van het Gerecht van eerste aanleg van 15 juli 1998 in zaak T-73/98 R, Société chimique Prayon-Rupel SA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Staatssteun — Procedure in kort geding — Interventie — Voorlopige maatregelen — Geen spoedeisendheid)	13
98/C 312/36	Zaak T-99/98: Beroep, op 30 juni 1998 ingesteld door Hameico Stuttgart GmbH e.a. tegen Raad van de Europese Unie en Commissie van de Europese Gemeenschappen	13
98/C 312/37	Zaak T-106/98: Beroep, op 13 juli 1998 ingesteld door Fratelli Murri SpA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	14
98/C 312/38	Zaak T-109/98: Beroep, op 20 juli 1998 ingesteld door A. van Meuter tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	15
98/C 312/39	Zaak T-112/98: Beroep, op 23 juli 1998 ingesteld door Mannesmannröhren-Werke AG tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	15
98/C 312/40	Zaak T-113/98: Beroep, op 23 juli 1998 ingesteld door P. Clausen tegen Raad van de Europese Unie	16
98/C 312/41	Zaak T-118/98: Beroep, op 29 juli 1998 ingesteld door I. L. Andersen tegen Raad van de Europese Unie	16

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
98/C 312/42	Zaak T-119/98: Beroep, op 30 juli 1998 ingesteld door A. Hecq tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	17
98/C 312/43	Zaak T-121/98: Beroep, op 31 juli 1998 ingesteld door Taurus Beteiligungs-GmbH & Co. KG tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	17
98/C 312/44	Zaak T-123/98: Beroep, op 2 augustus 1998 ingesteld door C. Bochu tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	18
98/C 312/45	Zaak T-124/98: Beroep, op 2 augustus 1998 ingesteld door C. Politi tegen Europese Stichting voor opleiding	18
98/C 312/46	Zaak T-125/98: Beroep, op 2 augustus 1998 ingesteld door L. Veron tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	19
98/C 312/47	Zaak T-128/98: Beroep, op 7 augustus 1998 ingesteld door Aéroports de Paris tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	20
98/C 312/48	Zaak T-132/98: Beroep, op 12 augustus 1998 ingesteld door Groupe Perry SA en Isibiris tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	20
98/C 312/49	Doorhaling van zaak T-285/97	21

I

(Mededelingen)

HOF VAN JUSTITIE

HOF VAN JUSTITIE

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde Kamer)

van 16 juli 1998

in zaak C-93/97 (verzoek van het Arbitragehof van België om een prejudiciële beslissing): Belgisch Verbond der Syndicale Artsenkamers VZW tegen Vlaamse regering, regering van de Franse Gemeenschap, Ministerraad⁽¹⁾

(Richtlijn 93/16/EEG — Specifieke opleiding in de huisarts geneeskunde — Artikel 31)

(98/C 312/01)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-93/97, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 van het EG-Verdrag van het Arbitragehof van België, in het aldaar aanhangig geding tussen Belgisch Verbond der Syndicale Artsenkamers VZW en Vlaamse regering, regering van de Franse Gemeenschap, Ministerraad, betreffende een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 31 van Richtlijn 93/16/EEG van de Raad van 5 april 1993 ter vergemakkelijking van het vrije verkeer van artsen en de onderlinge erkenning van hun diploma's, certificaten en andere titels (PB L 165 van 7.7.1993, blz. 1), heeft het Hof (Vijfde Kamer), samengesteld als volgt: C. Gulmann, kamerpresident, J. C. Moitinho de Almeida, D. A. O. Edward (rapporteur), J.-P. Puissechot en P. Jann, rechters; advocaat-generaal: G. Cosmas; griffier: H. von Holstein, adjunct-griffier, op 16 juli 1998 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Artikel 31, lid 1, onder a), van Richtlijn 93/16/EEG van de Raad van 5 april 1993 ter vergemakkelijking van het vrije verkeer van artsen en de onderlinge erkenning van hun diploma's, certificaten en andere titels, stelt niet als voorwaarde voor de toegang tot de specifieke opleiding in de huisartsgeneeskunde, dat de

betrokkene reeds in het bezit is van een diploma, certificaat of andere titel, als bedoeld in artikel 3 van de richtlijn.

2. De aard van de werkzaamheden die de kandidaat in het kader van de specifieke opleiding in de huisartsgeneeskunde overeenkomstig artikel 31, lid 1, onder d), van Richtlijn 93/16/EEG moet uitoefenen, impliceert niet noodzakelijkerwijs, dat hij vóór het begin van deze opleiding een diploma, certificaat of andere titel als bedoeld in artikel 3 van de richtlijn heeft behaald. Het staat aan de lidstaten om te bepalen of, en in welke mate, de deelneming van de kandidaat-huisarts aan de beroepsactiviteiten en de verantwoordelijkheden van degenen met wie hij tijdens zijn opleiding samenwerkt, het bezit van een diploma, certificaat of andere titel als bedoeld in artikel 3 van de richtlijn noodzakelijk maakt.

⁽¹⁾ PB C 131 van 26.4.1997.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde Kamer)

van 16 juli 1998

in zaak C-339/97: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg⁽¹⁾

(Niet-nakoming — Niet-omzetting van Richtlijnen 94/15/EG en 94/51/EG)

(98/C 312/02)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-339/97, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: G. zur Hausen) tegen Groothertogdom Luxemburg (gemachtigde: N. Schmit), betreffende een verzoek aan het Hof om vast te stellen dat het Groothertogdom Luxemburg, door niet binnen de gestelde termijnen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalin-

gen vast te stellen ter uitvoering van Richtlijn 94/15/EG van de Commissie van 15 april 1994 betreffende aanpassing, voor de eerste maal, aan de technische vooruitgang van Richtlijn 90/220/EEG van de Raad inzake de doelbewuste introductie van genetisch gemodificeerde organismen in het milieu (PB L 103 van 22.4.1994, blz. 20), en Richtlijn 94/51/EG van de Commissie van 7 november 1994 betreffende aanpassing aan de technische vooruitgang van Richtlijn 90/219/EEG van de Raad inzake het ingeperkte gebruik van genetisch gemodificeerde micro-organismen (PB L 297 van 18.11.1994, blz. 29), de krachtens deze richtlijnen op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen, heeft het Hof (Zesde Kamer), samengesteld als volgt: H. Ragnemalm (rapporteur), kamerpresident, R. Schintgen, P. J. G. Kapteyn, J. L. Murray en K. M. Ioannou, rechters; advocaat-generaal: A. La Pergola; griffier: R. Grass, op 16 juli 1998 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Door niet binnen de gestelde termijn de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen ter uitvoering van Richtlijn 94/51/EG van de Commissie van 7 november 1994 betreffende aanpassing aan de technische vooruitgang van Richtlijn 90/219/EEG van de Raad inzake het ingeperkte gebruik van genetisch gemodificeerde micro-organismen, is het Groot-hertogdom Luxemburg de krachtens artikel 2 van die richtlijn op hem rustende verplichtingen niet nagekomen.*
2. *Het Groot-hertogdom Luxemburg wordt verwezen in de kosten van de procedure.*

(¹) PB C 331 van 1.11.1997.

BESCHIKKING VAN HET HOF

(Vierde Kamer)

van 9 juli 1998

in zaak C-317/97 P: Smanor SA en H. Ségaud en M. Ségaud tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(Beschikking van Gerecht van eerste aanleg — Verzuim om niet-nakomingsprocedure in te leiden — Beroep wegens stilzitten en tot schadevergoeding — Hogere voorziening — Kennelijke niet-ontvankelijkheid)

(98/C 312/03)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-317/97 P, Smanor SA, vennootschap naar Frans recht, gevestigd te Saint-Martin-d'Écublei (Frankrijk), H. Ségaud e M. Ségaud, wonende te Saint-Martin-d'Écublei, vertegenwoordigd door L. Roques, advocaat te Val-de-Marne, rue du Général de Larminat 7-9, Créteil (Frankrijk), betreffende hogere voorziening tegen de beschikking van het Gerecht van eerste aanleg (Tweede Kamer) van

3 juli 1997, Smanor e.a./Commissie (T-201/96, Jurispr. blz. II-1081), en strekkende tot vernietiging van die beschikking; andere partij bij de procedure: Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: R. B. Wainwright en O. Couvert-Castéra), heeft het Hof (Vierde Kamer), samengesteld als volgt: H. Ragnemalm, kamerpresident, P. J. G. Kapteyn en K. M. Ioannou (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: A. Saggio; griffier: R. Grass, op 9 juli 1998 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *De hogere voorziening wordt afgewezen.*
2. *Rekwiranten worden in de kosten verwezen.*

(¹) PB C 357 van 22.11.1997.

BESCHIKKING VAN HET HOF

(Derde Kamer)

van 14 juli 1998

in zaak C-399/97, Glasoltherm SARL tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen, Électricité de France en HLM „Colomiers Habitat SA” (¹)

(Niet-ontvankelijkheid van verzoekschrift)

(98/C 312/04)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-399/97, Glasoltherm SARL, in vereffening, gevestigd te Orsay (Frankrijk), vertegenwoordigd door P. Penciolelli, advocaat te Évry, wonende avenue de la Libération 18, 91 130 Ris-Orangis (Frankrijk), tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: B. Wainwright, en O. Couvert-Castera, bijgestaan door N. Coutrelis), Électricité de France, gevestigd te Parijs, HLM „Colomiers Habitat SA”, gevestigd te Colomiers (Frankrijk), heeft het Hof (Derde Kamer), samengesteld als volgt: C. Gulmann (rapporteur), kamerpresident, J. C. Moitinho de Almeida en J.-P. Puissochet, rechters; advocaat-generaal: J. Mischo; griffier: R. Grass, op 14 juli 1998 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard.*
2. *Het verzoek om kosteloze rechtsbijstand wordt afgewezen.*
3. *Verzoekster wordt verwezen in de kosten.*

(¹) PB C 55 van 20.2.1998.

BESCHIKKING VAN HET HOF

(Derde Kamer)

van 16 juli 1998

in zaak C-252/97 P: N tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen⁽¹⁾*(Hogere voorziening — Tuchtregeling — Ontslag)*

(98/C 312/05)

*(Procestaal: Frans)**(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)*

In zaak C-252/97 P, N, voormalig ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door X. Magnée, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij L. Schiltz, advocaat aldaar, rue du Fort Rheinsheim 2, betreffende hogere voorziening tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Vierde Kamer) van 15 mei 1997, N/Commissie (T-273/94, JurAmbt. blz. II-289), en strekkende tot nietigverklaring van verzoekers ontslag en tot schadevergoeding; andere partij bij de procedure: Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: G. Valsesia, bijgestaan door D. Waelbroeck), heeft het Hof (Derde Kamer), samengesteld als volgt: C. Gulmann, kamerpresident (rapporteur), J. C. Moitinho de Almeida en J.-P. Puissochet, rechters; advocaat-generaal: F. G. Jacobs; griffier: R. Grass, op 16 juli 1998 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *De hogere voorziening wordt afgewezen.*
2. *Verzoeker wordt in de kosten verwezen.*

⁽¹⁾ PB C 295 van 27.9.1997.

BESCHIKKING VAN HET HOF

(Vierde Kamer)

van 17 juli 1998

in zaak C-422/97 P: Société anonyme de traverses en béton armé (Sateba) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen⁽¹⁾*(Hogere voorziening — Overheidsopdrachten voor leveringen — Sepot van klacht tegen gedraging van aanbestedende dienst)*

(98/C 312/06)

*(Procestaal: Frans)**(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)*

In zaak C-422/97 P, Société anonyme de traverses en béton armé (Sateba), vennootschap naar Frans recht, gevestigd te Parijs, vertegenwoordigd door J. Manseau, advocaat te

Parijs, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij E. Arendt, advocaat aldaar, rue Mathias Hardt 8-10, betreffende hogere voorziening tegen de beschikking van het Gerecht van eerste aanleg (Eerste Kamer) van 29 september 1997, Sateba/Commissie (T-83/97, Jurispr. blz. II-1523), en strekkende tot vernietiging van die beschikking; andere partij bij de procedure: Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: H. van Lier), heeft het Hof (Vierde Kamer), samengesteld als volgt: H. Ragnemalm (rapporteur), kamerpresident, J. L. Murray en K. M. Ioannou, rechters; advocaat-generaal: N. Fennelly; griffier: R. Grass, op 17 juli 1998 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *De hogere voorziening wordt afgewezen.*
2. *Rekwirante wordt verwezen in de kosten van deze instantie.*

⁽¹⁾ PB C 55 van 20.2.1998.

Hogere voorziening, op 24 juli 1998 ingesteld door Europees Parlement tegen het arrest, op 26 mei 1998 in zaak T-205/96 tussen R. Bieber en Europees Parlement gewezen door het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Vijfde Kamer)

(Zaak C-284/98 P)

(98/C 312/07)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 24 juli 1998 hogere voorziening ingesteld door Europees Parlement, vertegenwoordigd door J.-L. Rufas Quintana en E. Waldherr als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij het secretariaat-generaal van het Europees Parlement, dienst Post en registratie, bâtiment Tour, tegen het arrest, op 26 mei 1998 in zaak T-205/96 tussen R. Bieber en Europees Parlement gewezen door het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Vijfde Kamer).

Rekwirant concludeert dat het den Hove behage:

- het bestreden arrest van het Gerecht van 26 mei 1998, Bieber/Parlement, T-205/96⁽¹⁾ te vernietigen;
- subsidiair, de punten 2, 3 en 6 van dat arrest te vernietigen teneinde de periode met betrekking tot dewelke het Europees Parlement is veroordeeld verzoeker te vergoeden, te verminderen tot de periode van 15 juni 1995 tot 13 december 1995;
- de door het Europees Parlement in eerste aanleg geformuleerde vorderingen toe te wijzen en, ten slotte,
- over de kosten te beslissen overeenkomstig de toepasselijke bepalingen van het Reglement voor de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Schending van het Gemeenschapsrecht, en inzonderheid:

- niet-inachtneming van de rechtspraak van het Hof inzake herplaatsing na verlof om redenen van persoonlijke aard: volgens het Hof is een instelling niet verplicht een ambtenaar te herplaatsen bij de eerste vacature die aan de eisen van artikel 40 van het Statuut voldoet, zolang die ambtenaar door zijn houding twijfel laat bestaan over zijn voornemen om zich ter beschikking van de instelling te stellen⁽²⁾. Het Gerecht heeft zich ten onrechte door zijn eigen uitlegging van artikel 40, lid 4, onder d), van het Ambtenarenstatuut⁽³⁾ laten leiden, hetgeen tot een onvolledige vaststelling van de feiten en tot weigering van het bewijsoanbod heeft geleid;
- niet-inachtneming van de rechtspraak van het Hof inzake niet-contractuele aansprakelijkheid; het Gerecht is voorbijgegaan aan de mate waarin verzoeker zelf tot de vertraging bij zijn herplaatsing heeft bijgedragen.

⁽¹⁾ PB C 234 van 25.7.1998, blz. 25.

⁽²⁾ Arrest Hof van 27 oktober 1977, gevoegde zaken 126/75, 34/76 en 92/76, Jurispr. blz. 1937, punten 7 en 20.

⁽³⁾ Arrest Gerecht van 1 juli 1993, zaak T-40/90, Jurispr. blz. II-721.

Verzoek van het College van Beroep voor het bedrijfsleven om een prejudiciële beslissing in het geding tussen K.V.S. International BV en minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij

(Zaak C-301/98)

(98/C 312/08)

Het College van Beroep voor het bedrijfsleven heeft bij uitspraak van 17 juli 1998, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 31 juli 1998, in het geding tussen K.V.S. International BV en minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht bij wijze van prejudiciële beslissing uitspraak te doen over de navolgende vragen:

1. Moet artikel 3, aanhef en onder b), van Richtlijn 88/407/EEG⁽¹⁾ zo worden uitgelegd dat sperma van een stier die reeds voor de vaststelling van de Wijzigingsrichtlijn 93/60/EEG⁽²⁾ in een erkend spermacentrum was toegelaten, omdat hij aan de tot die tijd geldende toelatingseisen voldeed, niet (meer) voldoet aan de in artikel 3, onder b), van de richtlijn genoemde eis, indien het desbetreffende dier op het tijdstip waarop verzocht wordt om certificering van het sperma niet

voldoet aan de gewijzigde eis tot toelating in een spermacentrum, zoals neergelegd in bijlage B, hoofdstuk I, punt 1, onder b), van Richtlijn 88/407/EEG?

Bij bevestigende beantwoording van vraag 1:

2. Dient de overgangsregeling, vervat in artikel 20 van Richtlijn 88/407/EEG, zo te worden uitgelegd, dat deze van overeenkomstige toepassing is op sperma dat vóór 1 juli 1994 verkregen en behandeld is?

Bij bevestigende beantwoording van vraag 1 en ontkennde beantwoording van vraag 2:

3. Is Richtlijn 93/60/EEG ongeldig wegens strijd met algemene rechtsbeginselen, met name het vertrouwensbeginsel en het evenredigheidsbeginsel, voorzover deze richtlijn niet voorziet in overgangsmaatregelen waarmee tegemoet wordt gekomen aan belemmeringen in de intracommunautaire handel in sperma van stieren, die reeds in overeenstemming met de geldende voorschriften waren toegelaten tot een erkend spermacentrum vóór de vaststelling van genoemde richtlijn?

Bij ontkennde beantwoording van vraag 1:

4. Bij het bepaalde bij artikel 1 onder punt 8, van Richtlijn 93/60/EEG, is de tekst van de tweede volzin van punt 1, onder b), van hoofdstuk I van Richtlijn 88/407/EEG, luidende: „De dieren mogen van tevoren geen deel hebben uitgemaakt van andere beslagen met een mindere gezondheidsstatus” gewijzigd in: „De dieren mogen voordien niet hebben verbleven in een of meer beslagen met een lagere gezondheidsstatus”. Dient deze wijziging te worden uitgelegd als uitsluitend een verduidelijking of als een materiële wijziging van de eisen, die gelden voor toelating van runderen tot een erkend spermacentrum?

⁽¹⁾ PB L 194 van 22.7.1988, blz. 10.

⁽²⁾ PB L 186 van 28.7.1993, blz. 28.

Hogere voorziening, op 4 augustus 1998 ingesteld door D. T. Keeling, van de beschikking gegeven door de Derde Kamer van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen van 8 juni 1998 in zaak T-148/97⁽¹⁾ tussen D. T. Keeling en het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak C-305/98 P)

(98/C 312/09)

Van de beschikking gegeven door de Derde Kamer van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen van 8 juni 1998 in zaak T-148/97 tussen D. T. Keeling en het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen), is bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen op 4 augustus 1998 hogere voorziening ingesteld door D. T. Keeling, wonende te Peña Dorada, calle Sol Naciente 30, Albufereta, E-03016 Alicante, Spanje, vertegenwoordigd door A. A.

Dashwood, geïnstrueerd door E. Lewis, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van A. Kronshagen, advocaat aldaar, rue Marie Adélaïde 22.

Rekwirant concludeert dat het het Hof behage:

- te vernietigen de beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 8 juni 1998 waarbij het beroep in zaak T-148/97 kennelijk niet-ontvankelijk is verklaard;
- de zaak terug te verwijzen naar het Gerecht van eerste aanleg voor hervatting van de schriftelijke procedure;
- gerekwildeerde te verwijzen in de kosten van de hogere voorziening.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirant stelt, dat het Gerecht van eerste aanleg in rechte heeft gedwaald door te oordelen, dat de wettigheid van het bestreden besluit niet kon worden aangevochten door middel van een beroep tot nietigverklaring krachtens artikel 173 van het EG-Verdrag.

Volgens rekwirant heeft het Gerecht niet de juiste conclusies getrokken uit het arrest van het Hof in de zaak *Les Verts/Parlement*⁽²⁾, waarin het Hof oordeelde dat beroep tot nietigverklaring krachtens artikel 173 kon worden ingesteld tegen handelingen van het Europees Parlement die beogen rechtsgevolgen jegens derden teweeg te brengen, ook al werd het Parlement destijds niet in artikel 173 genoemd. De motivering van het Hof luidde, dat in een Gemeenschap die een rechtsgemeenschap is, het Hof in staat moet zijn de wettigheid te toetsen van alle handelingen van een door het Gemeenschapsrecht beheerste instelling die inbreuk kunnen maken op de bevoegdheden van de lidstaten of de andere instellingen, of waarmee de instelling haar eigen bevoegdheid overschrijdt.

Het Hof ging stilzwijgend van dezelfde opvatting uit met betrekking tot handelingen van de Rekenkamer in de zaken *Maurissen/Rekenkamer*⁽³⁾; bovendien noemde advocaat-generaal Darmon in zijn conclusie in die zaken het oordeel van het Hof in *Les Verts* een zodanig „ongeclausuleerd standpunt” dat het „zonder meer ook voor het toezicht op de handelingen van de Rekenkamer (kon) gelden”. De advocaat-generaal liet zich ook uitdrukkelijk uit over het probleem dat de Rekenkamer destijds niet een van de in artikel 4, lid 1, van het Verdrag genoemde „instellingen” was. Hij overwoog in dit verband:

„Het toezicht op de wettigheid is niet minder noodzakelijk wanneer het gaat om een handeling van een „quasi-instelling” of van „een hulporgaan met specifieke bevoegdheden van administratieve aard”.”

Volgens rekwirant gaat dezelfde redenering op voor handelingen van de voorzitter van het Bureau, in het bijzonder met betrekking tot handelingen als het bestreden besluit, gelet op de ernstige gevolgen daarvan voor de onafhankelijkheid van de bij de verordening ingestelde quasi-rechter-

lijke kamers van beroep. Het Bureau is opgericht bij verordening van de Raad op grondslag van artikel 235 van het Verdrag: de handelingen van enig bij communautaire wetgeving in het leven geroepen lichaam die bindende rechtsgevolgen teweeg kunnen brengen, moeten ingevolge artikel 173 van het Verdrag door de rechter kunnen worden getoetst.

In de bestreden beschikking is het Gerecht blijkbaar uitgegaan van het standpunt, dat voorzover een beroep tot nietigverklaring de juiste beroepsgang is om een besluit van de voorzitter van het Bureau aan te vechten, dit toch niet rechtstreeks tegen het Bureau kan worden ingesteld ingevolge artikel 173 van het Verdrag; eerst moet een verzoek bij de Commissie worden ingediend ingevolge artikel 118 van de verordening en vervolgens kan de beslissing van de Commissie voor het Gerecht worden aangevochten ingevolge artikel 173 van het Verdrag. Volgens rekwirant is een verzoek aan de Commissie om verschillende redenen geen geschikt middel om rechterlijke toetsing van handelingen van de voorzitter van het Bureau te verkrijgen.

In de eerste plaats kan ernstig worden betwijfeld, of artikel 118 van de verordening geldig is, althans in de daaraan in het bestreden besluit gegeven uitlegging. Dit artikel beoogt de Commissie een rechtsprekende taak te geven, die ingevolge het Verdrag normaal gesproken toekomt aan het Hof en het Gerecht. Het is ondenkbaar dat door een verordening van de Raad op grondslag van artikel 235 van het Verdrag een deel van de jurisdictie van het Hof kan worden overgedragen aan de Commissie.

In de tweede plaats maakt de formulering van artikel 118 de bepaling eigenlijk al overbodig, althans met betrekking tot handelingen waardoor bindende rechtsgevolgen teweeg kunnen worden gebracht.

Ten derde is er geen goede reden waarom iemand die een besluit van de voorzitter van het Bureau wil aanvechten, beroep zou moeten instellen tegen de Commissie.

Ten vierde zou een bijzondere procedure, waarbij de Commissie tussen de litigant en de auteur van de bestreden handeling wordt geplaatst, slechts dan aanvaardbaar zijn wanneer de procedurele waarborgen die de betrokkene worden gegeven ingevolge artikel 118 van de verordening, gelijk waren te stellen met die van artikel 173 van het Verdrag. Dit is duidelijk niet het geval.

In de vijfde plaats heeft het Gerecht zich kennelijk niet gebogen over de ongerijmde situatie die zou ontstaan indien de Commissie een verzoek ingevolge artikel 118 zou toewijzen en de voorzitter van het Bureau de beslissing van de Commissie vervolgens zou aanvechten (waartoe hij naar mag worden aangenomen bevoegd zou zijn) ingevolge artikel 173. In dat geval zou degene die het verzoek bij de Commissie had ingediend, alleen aan de procedure voor het Hof kunnen deelnemen door het indienen van een verzoek tot tussenkomst in het geding tussen het Bureau en de Commissie ingevolge artikel 37 van 's Hofs Statuut-EG.

In de zesde en laatste plaats geldt voor de lidstaten hetzelfde als voor rekwirant, aangezien ook zij een beroepsrecht hebben ingevolge artikel 118. Aan de andere kant moet worden aangenomen dat de Commissie met betrek-

king tot besluiten van de voorzitter van het Bureau rechtstreeks op basis van artikel 173 een procedure kan inleiden. Dat de lidstaten voor het aanvechten van dergelijke besluiten in een andere positie zouden verkeren dan de Commissie lijkt constitutioneel ongerijmd.

(¹) PB C 199 van 28.6.1997, blz. 39.

(²) Arrest van 23 april 1986, 294/83, Jurispr. blz. 1339.

(³) Arrest van 11 mei 1989, 193/87 en 194/97, Jurispr. blz. 1045.

Verzoek van het Finanzgericht München om een prejudiciële beslissing in het aldaar aanhangige geding tussen Holz Geenen GmbH, en Oberfinanzdirektion München

(Zaak C-309/98)

(98/C 312/10)

Bij beschikking van 24 juni, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 10 augustus 1998, heeft het Finanzgericht München, in het aldaar aanhangige geding tussen Holz Geenen GmbH, en Oberfinanzdirektion München, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen de volgende prejudiciële vraag gesteld:

Is Verordening (EG) nr. 1509/97 van de Commissie van 30 juli 1997 (PB L 204 van 31.7.1997, blz. 8) tot indeling van bepaalde goederen in de gecombineerde nomenclatuur, in dit geval blokken hout, met de afmetingen (breedte × hoogte) 48 × 72 mm, respectievelijk 85 × 72 mm, voor de vervaardiging van raamkozijnen, bestaande uit lagen hout, met hun draad in dezelfde richting opeengelijmd, met enigszins afgeschaafde randen, ongeldig?

Verzoek van de Bundesfinanzhof om een prejudiciële beslissing in het aldaar aanhangige geding tussen Hauptzollamt Neubrandenburg en Leszek Labis in firma Przedsiębiorstwo Transportowo-Handlowe „Met-Trans”, PL-Reda

(Zaak C-310/98)

(98/C 312/11)

Bij beschikking van 7 juli 1998, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 10 augustus 1998, heeft de Bundesfinanzhof in het aldaar aanhangige geding tussen Hauptzollamt Neubrandenburg en Leszek Labis in firma Przedsiębiorstwo Transportowo-Handlowe „Met-Trans”,

PL-Reda, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen de volgende prejudiciële vragen gesteld:

1. Welke eisen moeten worden gesteld aan het „ten genoegen van de douaneautoriteiten” te leveren bewijs van de plaats waar de overtreding of de onregelmatigheid gedurende het vervoer van een lading onder geleide van een carnet TIR daadwerkelijk is begaan (artikel 454, lid 3, eerste alinea, van Verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie (PB L 253 van 11.10.1993, blz. 1))? Kunnen de verklaring van de carnethouder en de getuigenverklaring van de vrachtwagenchauffeur die het vervoer voor de carnethouder heeft uitgevoerd, als bewijs volstaan, of kan het bewijs alleen worden geleverd door middel van documenten waaruit duidelijk blijkt, dat de bevoegde autoriteiten van de andere lidstaat een en ander hebben vastgesteld, waaruit blijkt dat de overtreding of de onregelmatigheid op hun gebied is begaan?
2. Voor het geval dat het Hof het bewijs van de daadwerkelijke plaats van de overtreding of onregelmatigheid door verklaringen van de carnethouder en getuigenverklaring van de vrachtwagenchauffeur die het vervoer heeft uitgevoerd, toelaatbaar acht:

Moeten artikel 454, leden 3, derde alinea, en 4, van Verordening (EEG) nr. 2454/93 aldus worden uitgelegd, dat zij ook moeten worden toegepast in een geval waarin de heffingen werden ingevorderd in de lidstaat waar de overtreding of onregelmatigheid werd vastgesteld, hoewel ten genoegen van de douaneautoriteiten („glaubhaft”) het bewijs werd geleverd, dat de daadwerkelijke plaats van de overtreding of onregelmatigheid in een andere lidstaat is gelegen?

Hogere voorziening, op 14 augustus 1998 ingesteld door de Europese Unie van het Ambacht en van het Midden- en Kleinbedrijf (UEAPME) tegen het arrest, op 17 juni 1998 in zaak T-135/96 tussen Europese Unie van het Ambacht en van het Midden- en Kleinbedrijf (UEAPME), ondersteund door Confédération générale des petites et moyennes entreprises et du patronat réel (CGPME), Union professionnelle artisanale (UPA), Nationaal Christelijk Middenstandsverbond (NCMV), Koninklijke Vereniging MKB-Nederland, Fédération des artisans, Confederazione generale italiana del artigianato, Wirtschaftskammer Österreich en Bundesvereinigung der Fachverbände des deutschen Handwerks eV (BFH), en Raad van de Europese Unie, ondersteund door Commissie van de Europese Gemeenschappen, gewezen door het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Vierde Kamer)

(Zaak C-316/98 P)

(98/C 312/12)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 14 augustus 1998 hogere voorziening ingesteld door Europese Unie van het Ambacht en van het Midden- en Kleinbedrijf (UEAPME), vertegenwoordigd door F. Herbert en D. Tomasevic, advocaten te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij K. Manhaeve, advocaat aldaar, rue Charles Martel 56-58, tegen het arrest, op

17 juni 1998 in zaak T-135/96 tussen Europese Unie van het Ambacht en van het Midden- en Kleinbedrijf (UEAPME), ondersteund door Confédération générale des petites et moyennes entreprises et du patronat réel (CGPME), Union professionnelle artisanale (UPA), Nationaal Christelijk Middenstandsverbond (NCMV), Koninklijke Vereniging MKB-Nederland, Fédération des artisans, Confederazione generale italiana del artigianato, Wirtschaftskammer Österreich en Bundesvereinigung der Fachverbände des deutschen Handwerks eV (BFH), en Raad van de Europese Unie, ondersteund door Commissie van de Europese Gemeenschappen, gewezen door het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Vierde Kamer).

Rekwirante concludeert dat het den Hove behage:

- het door het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen op 17 juni 1998 in zaak T-135/96 tussen dezelfde partijen gewezen arrest te vernietigen;
- Richtlijn 96/34/EG van de Raad van 3 juni 1996 betreffende de door de UNICE, het CEEP en het EVV gesloten raamovereenkomst inzake ouderschapsverlof⁽¹⁾, geheel of, subsidiair, voorzover zij van toepassing is op KMO's, nietig te verklaren;
- verweerder te verwijzen in alle kosten, daaronder begrepen die welke op de procedure in eerste aanleg zijn gevallen.

Middelen en voornaamste argumenten

- schending van artikel 2, lid 2, van de Overeenkomst betreffende de sociale politiek gesloten tussen de lidstaten van de Europese Gemeenschap met uitzondering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, gehecht aan het Protocol (nr. 14) betreffende de sociale politiek, op zijn beurt gehecht aan het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap; het Gerecht heeft de draagwijdte van artikel 2, lid 2, niet juist begrepen; dit artikel vereist voor de inachtneming van het duidelijke en onvoorwaardelijke verbod dat daarin wordt opgelegd, de deelneming van een vereniging die werkelijk representatief is voor de KMO's en door deze laatste is gemachtigd. De eerbiediging van de prerogatieven van de KMO's kan enkel worden verzekerd door aan de vereniging die hen op communautair niveau vertegenwoordigt, een rechtstreeks beroep tot nietigverklaring toe te staan. Via de procedure van prejudiciële verwijzing, waarvoor een na de omzetting van de richtlijn bij een nationale rechter aanhangig gemaakt geschil is vereist, kan het Hof de onrechtmatigheid slechts veroordelen lang nadat zij is begaan.
- schending van artikel 4 van de Overeenkomst betreffende de sociale politiek: het Gerecht heeft het begrip sociale partner verkeerd uitgelegd. Volgens het Gerecht zouden de UNICE, het CEEP en het EVV, op voorwaarde dat wordt aangetoond dat zij samen nog voldoende representatief zijn, nog steeds het recht hebben

om met uitsluiting van elke andere vereniging te onderhandelen over de raamovereenkomsten die krachtens artikel 4, lid 2, eerste alinea, in fine, van de Overeenkomst betreffende de sociale politiek door een communautaire handeling worden bekrachtigd. Een dergelijke regeling schendt bovendien de vrijheid van vereniging van de nationale verenigingen en van hun leden. Om bij de onderhandelingen over Europese raamovereenkomsten te worden betrokken zullen de verenigingen die lid zijn van de UEAPME, of de KMO's die bij een lid van de UEAPME willen aansluiten, verplicht zijn lid te worden van de UNICE teneinde door deze laatste te worden vertegenwoordigd.

- schending van de vormvoorschriften betreffende het recht van verweer en de gelijkwaardigheid van procesuele rechten („equality of arms”); het Gerecht kan niet zonder meer aannemen dat verzoekster niet representatief is voor de ondernemingen die werknemers tewerkstellen, en nalaten haar dienaangaande een vraag te stellen en haar voldoende tijd te geven om daar omstandig op te antwoorden. Dit klemt temeer daar het Gerecht door zijn aan het einde van de schriftelijke procedure gestelde vragen duidelijk heeft laten verstaan, dat het aantal ondernemingen dat wordt vertegenwoordigd, en niet het aantal werknemers die deze tewerkstellen, de kern van het debat zou vormen.
- schending van de motiveringsplicht.

⁽¹⁾ PB L 145 van 19.6.1996, blz. 4.

Verzoek van het Landesarbeitsgericht Hamburg van 24 juli 1998 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen B. Kachelmann en Bankhaus Hermann Lampe KG (Zaak C-322/98) (98/C 312/13)

Het Landesarbeitsgericht Hamburg — Zesde Kamer — heeft bij beschikking van 24 juli 1998, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 20 augustus 1998, in het geding tussen B. Kachelmann en Bankhaus Hermann Lampe KG, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Moet artikel 5, lid 1, van Richtlijn 76/207/EEG van de Raad van 9 februari 1976 betreffende de tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen ten aanzien van de toegang tot het arbeidsproces, de beroepsopleiding en de promotiekansen en ten aanzien van de arbeidsvoorwaarden⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd, dat in deeltijd werkzame vrouwelijke werknemers voor de toepassing van § 1, lid 3, Kündigungsschutzgesetz (wet inzake de ontslagbescherming, in de tot 30 september 1996 gel-

dende versie) in het kader van de sociale selectie vergelijkbaar moeten worden geacht met voltijds werkzame mannelijke en vrouwelijke werknemers, in een branche waar veel meer vrouwen dan mannen in deeltijd werkzaam zijn?

(¹) PB L 39 van 14.2.1976, blz. 40.

Beroep, op 1 september 1998 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek

(Zaak C-326/98)

(98/C 312/14)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 1 september 1998 tegen de Franse Republiek beroep ingesteld door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door R. Wainwright, juridisch hoofdadviseur, en O. Couvert-Castera, ter beschikking van haar juridische dienst gesteld nationaal ambtenaar, als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg.

Verzoekster concludeert dat het Hof:

- vaststelt dat de Franse Republiek door verplicht te stellen dat op het etiket van alcoholische dranken afkomstig uit andere lidstaten de aanduiding „cotisation sécurité sociale” wordt aangebracht, de ingevolge artikel 30 van het Verdrag op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- de Franse Republiek in de kosten verwijst.

Middelen en voornaamste argumenten

Overeenkomstig de Franse wetgeving wordt op alcoholische dranken met een alcoholgehalte hoger dan 25 % vol een heffing gelegd ten bate van de nationale ziekteverzekeringskas. De heffing wordt afgedragen door de groothandelaren en de producenten die zulke dranken rechtstreeks aan de detaillist of de consument verkopen en de aanduiding „cotisation sécurité sociale” moet in een cirkelvorm op het etiket van die dranken worden gedrukt.

Voor uit andere lidstaten afkomstige producten is deze verplichte vermelding op het etiket, bij gebreke waarvan tot strafrechtelijke vervolging kan worden overgegaan, een belemmering van het vrije verkeer van goederen en daarmee als maatregel van gelijke werking bij artikel 30 van het EG-Verdrag verboden.

Een etiketteringsverplichting die bij wijze van educatieve actie de consument beoogt te wijzen op de gevaren van alcoholmisbruik en de totale kosten daarvan voor de sociale zekerheid, kan als gewettigd worden aangemerkt, mits deze maatregel evenwel voor dit doel passend is. Volgens de Commissie voldoet de vermelding „cotisation sécurité sociale” niet aan deze voorwaarde.

Doorhaling van zaak C-359/96 (¹)

(98/C 312/15)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 28 mei 1998 de doorhaling in het register gelast van zaak C-359/96 (verzoek van de Pretura circondariale di Pavia om een prejudiciële beslissing): Strafzaken tegen L. Bazzan, A. Traverso en A. Calvini.

(¹) PB C 9 van 11.1.1997.

Doorhaling van zaak C-335/96 (¹)

(98/C 312/16)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 9 juni 1998 de doorhaling in het register gelast van zaak C-335/96: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek.

(¹) PB C 388 van 21.12.1996.

Doorhaling van zaak C-318/97 (¹)

(98/C 312/17)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen (Vijfde Kamer) heeft bij beschikking van 15 juni 1998 de doorhaling in het register gelast van zaak C-318/97: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk Spanje.

(¹) PB C 318 van 18.10.1997.

Doorhaling van zaak C-398/97 (¹)

(98/C 312/18)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 17 juni 1998 de doorhaling in het register gelast van zaak C-398/97: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek.

(¹) PB C 26 van 24.1.1998.

Doorhaling van zaak C-12/96⁽¹⁾
(98/C 312/19)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 26 juni 1998 de doorhaling in het register gelast van zaak C-12/96: Portugese Republiek tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

⁽¹⁾ PB C 95 van 30.3.1996.

Doorhaling van zaak C-39/98⁽¹⁾
(98/C 312/20)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 2 juli 1998 de doorhaling in het register gelast van zaak C-39/98: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Silena SpA.

⁽¹⁾ PB C 137 van 2.5.1998.

Doorhaling van zaak C-327/96⁽¹⁾
(98/C 312/21)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 9 juli 1998 de doorhaling in het register gelast van zaak C-327/96 (verzoek van het Tribunale di Genova om een prejudiciële beslissing): Ente Autonomo Fiera Internazionale di Genova tegen Ministero delle Finanze.

⁽¹⁾ PB C 370 van 7.12.1996.

Doorhaling van zaak C-30/98⁽¹⁾
(98/C 312/22)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 9 juli 1998 de

doorhaling in het register gelast van zaak C-30/98 (verzoek van het Landgericht Berlin om een prejudiciële beslissing): VR-Leasing GmbH tegen M. Bertram.

⁽¹⁾ PB C 94 van 28.3.1998.

Doorhaling van zaak C-351/97⁽¹⁾
(98/C 312/23)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 10 juli 1998 de doorhaling in het register gelast van zaak C-351/97: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg.

⁽¹⁾ PB C 357 van 22.11.1997.

Doorhaling van zaak C-250/96⁽¹⁾
(98/C 312/24)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 13 juli 1998 de doorhaling in het register gelast van zaak C-250/96 (verzoek van de Pretura circondariale di Brescia om een prejudiciële beslissing): Strafzaak tegen R. Piccaluga.

⁽¹⁾ PB C 294 van 5.10.1996.

Doorhaling van zaak C-297/97⁽¹⁾
(98/C 312/25)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 17 juli 1998 de doorhaling in het register gelast van zaak C-297/97: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek.

⁽¹⁾ PB C 318 van 18.10.1997.

GERECHT VAN EERSTE AANLEG

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 21 juli 1998

in de gevoegde zaken T-66/96 en T-221/97: J. Mellett tegen Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen⁽¹⁾

(Ambtenaren — Ontvankelijkheid — Aanstelling in vaste dienst — Gewettigd vertrouwen — Gelijke behandeling)

(98/C 312/26)

(Procestaal: Engels)

In de gevoegde zaken T-66/96 en T-221/97, J. Mellett, tijdelijk functionaris van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen, wonende te Luxemburg, Plateau du Kirchberg, Rue des Maraichers 61, vertegenwoordigd door B. O'Donovan, solicitor, en C. Quingley, barrister, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg op bovengenoemd adres, tegen Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: T. Millett), betreffende, in zaak T-66/96, een beroep tot nietigverklaring van het besluit van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen van 14 juni 1995 en, in zaak T-221/97, een beroep tot nietigverklaring van de besluiten van de president van het Hof van 17 oktober en 4 december 1996 houdende weigering om met betrekking tot verzoeker de procedure tot benoeming in vaste dienst in te leiden, heeft het Gerecht (Vijfde Kamer), samengesteld als volgt: J. Azizi, president; R. García-Valdecasas en M. Jaeger, rechters; griffier: A. Mair, administrateur, op 21 juli 1998 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Voegt de zaken T-66/96 en T-221/97 voor het arrest.
2. Verklaart nietig het uit punt 4 van de notulen blijvende besluit van het administratief comité van het Hof van Justitie van 14 juni 1995 en de besluiten van de president van het Hof van 17 oktober en 4 december 1996 houdende weigering om met betrekking tot verzoeker de procedure tot benoeming in vaste dienst in te leiden.
3. Verwijst het Hof van Justitie in de kosten in de zaken T-66/96 en T-221/97.

⁽¹⁾ PB C 233 van 10.8.1996 en PB C 331 van 1.11.1997.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 16 juli 1998

in zaak T-93/96: C. Presle tegen Europees Centrum voor de ontwikkeling van de beroepsopleiding⁽¹⁾

(Ambtenaren — Verandering van standplaats — Motivatieplicht — Beginsel van bescherming van gewettigd vertrouwen — Zorgplicht)

(98/C 312/27)

(Procestaal: Duits)

In zaak T-93/96, C. Presle, ambtenaar van het Europees Centrum voor de ontwikkeling van de beroepsopleiding, wonende te Berlijn, vertegenwoordigd door F. Montag, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van A. May, advocaat aldaar, Grand-Rue 31, tegen Europees Centrum voor de ontwikkeling van de beroepsopleiding (gemachtigde: B. Wägenbauer), betreffende een beroep tot nietigverklaring van het besluit van het Europees Centrum voor de ontwikkeling van de beroepsopleiding van 22 mei 1996 waarbij verzoekster per 1 juli 1996 naar Thessaloniki (Griekenland) is overgeplaatst, heeft het Gerecht (Vijfde Kamer), samengesteld als volgt: J. Azizi, president; R. García-Valdecasas en M. Jaeger, rechters; griffier: H. Jung, op 16 juli 1998 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Verwerpt het beroep.
2. Verstaat dat elk der partijen de eigen kosten zal dragen, daaronder begrepen die welke op het kort geding zijn gevallen.

⁽¹⁾ PB C 233 van 10.8.1996.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 16 juli 1998

in zaak T-72/97, Proderec — Formação e Desenvolvimento de Recursos Humanos ACE tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen⁽¹⁾

(Europees Sociaal Fonds — Beschikking tot vermindering van twee bijstandsbedragen — Beroep tot nietigverklaring — Ontvankelijkheid — Bevestiging van feitelijke en boekhoudkundige juistheid — Onbevoegdheid van nationale instantie — Motivering — Recht van verweer)

(98/C 312/28)

(Procestaal: Portugees)

In zaak T-72/97, Proderec — Formação e Desenvolvimento de Recursos Humanos ACE, vennootschap naar Portugees

recht, gevestigd te Almada (Portugal), vertegenwoordigd door M. Rodrigues, advocaat te Lissabon, Rua Torcato José Clavine 17-D, 1º Esq., Pragal, Almada, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: M. T. Figueira en K. Simonsson), betreffende een verzoek tot nietigverklaring van de beschikkingen C(96) 2554 en C(96) 2555 van de Commissie van 9 december 1996 tot vermindering van twee bedragen van communautaire bijstand uit het Europees Sociaal Fonds, heeft het Gerecht (Vierde Kamer), samengesteld als volgt: P. Lindh, president; K. Lenaerts en J. D. Cooke, rechters; griffier: B. Pastor, hoofdadministrateur, op 16 juli 1998 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Verwerpt het beroep.*
2. *Verwijst verzoekster in de kosten.*

(¹) PB C 166 van 31.5.1997.

BESCHIKKING VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 7 juli 1998

in zaak T-178/97: A. Moncada tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(Ambtenaren — Vervanging van hiërarchieke meerdere — Beroep dat kennelijk niet-ontvankelijk en rechtens ongegrond is)

(98/C 312/29)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-178/97, A. Moncada, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te Luxemburg, vertegenwoordigd door J.-N. Louis, T. Demasure en A. Tornel, advocaten te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij de Fiduciaire Myson Sàrl, Rue de Cessange 30, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: C. Berardis-Kayser en F. Duvieusart-Clotuche), betreffende een beroep tot, enerzijds, nietigverklaring van het besluit van de Commissie van 12 augustus 1996 waarbij een collega in een lagere rang dan verzoeker met de vervanging van zijn verhinderde hiërarchieke meerdere werd belast, en, anderzijds, schadevergoeding, heeft het Gerecht (Eerste Kamer), samengesteld als volgt: B. Vesterdorf, president; R. M. Moura-Ramos en P. Mengozzi, rechters; griffier: H. Jung, op 7 juli 1998 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Het beroep wordt verworpen.*
2. *Elk der partijen zal de eigen kosten dragen.*

(¹) PB C 252 van 16.8.1997.

BESCHIKKING VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 16 juli 1998

in zaak T-274/97, Ca'Pasta Srl tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(Verordening (EEG) nr. 4028/86 — Gemeenschappelijk visserijbeleid — Communautaire financiële bijstand — Procedure strekkende tot intrekking van de bijstand — Beroep tot nietigverklaring — Niet-ontvankelijkheid)

(98/C 312/30)

(Procestaal: Italiaans)

In zaak T-274/97, Ca'Pasta Srl, vertegenwoordigd door P. Piva, advocaat te Venetië, en G. Arendt, advocaat te Luxemburg, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van laatstgenoemde, Val Sainte-Croix 7, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: H. van Vliet en A. Dal Ferro), betreffende een beroep tot nietigverklaring van een besluit dat zou zijn verval in een brief van de Commissie van 4 augustus 1997 aan verzoekster, heeft het Gerecht (Derde Kamer), samengesteld als volgt: V. Tiili, president; C. P. Briët en A. Potocki, rechters; griffier: H. Jung, op 16 juli 1998 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard.*
2. *Verzoekster wordt verwezen in de kosten.*

(¹) PB C 387 van 20.12.1997.

BESCHIKKING VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 6 juli 1998

in zaak T-286/97, A. Goldstein tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(Beroep wegens nalaten — Geen verplichting tot handelen — Rechtens kennelijk ongegrond beroep)

(98/C 312/31)

(Procestaal: Engels)

In zaak T-286/97, A. Goldstein, wonende te Londen, vertegenwoordigd door R. St John Murphy, solicitor, Kings Bench Walk 3, Inner Temple, Londen, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: R. Lyal), betreffende een verzoek om vaststelling van het verzuim van de Commissie, voorzover deze heeft nagelaten te beslissen over een klacht door verzoeker (IV/34.824 — Goldstein/GMC) ingevolge artikel 3, lid 2, van Verordening nr. 17 van de Raad van 6 februari 1962, eerste verordening voor de toepassing van de artikelen 85 en 86 van het Verdrag (PB 13 van 21. 2. 1962, blz. 204/62), ingediend tegen bepaalde mededingingsbepalende praktijken, heeft het Gerecht (Derde Kamer), samengesteld als volgt:

V. Tiili, kamerpresident; C. P. Briët en A. Potocki, rechters; griffier: H. Jung, op 6 juli 1998 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Het beroep wordt verworpen.*
2. *Verzoeker wordt verwezen in de kosten.*

(¹) PB C 7 van 10.1.1998.

**BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT
VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG
van 15 juli 1998**

in zaak T-286/97 R, A. Goldstein tegen Commissie van de
Europese Gemeenschappen

(Afdoening zonder beslissing)

(98/C 312/32)

(Procestaal: Engels)

In zaak T-286/97 R, A. Goldstein, wonende te Londen, vertegenwoordigd door R. St John Murphy, solicitor, Kings Bench Walk 3, Inner Temple, Londen, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen, betreffende een verzoek om voorlopige maatregelen in verband met de klacht die is ingediend door verzoeker (IV/34.824-Goldstein/GMC) ingevolge artikel 3, lid 2, van Verordening nr. 17 van de Raad van 6 februari 1962, eerste verordening over de toepassing van de artikelen 85 en 86 van het Verdrag (PB 13 van 21.2.1962, blz. 204/62), tegen bepaalde mededingingsbeperkende praktijken, heeft de president van het Gerecht op 15 juli 1998 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Op het verzoek in kort geding behoeft niet te worden beslist.*
2. *Verzoeker wordt verwezen in zijn eigen kosten.*

**BESCHIKKING VAN HET GERECHT
VAN EERSTE AANLEG
van 24 juni 1998**

in zaak T-596/97, Dalmine SpA tegen Commissie van de
Europese Gemeenschappen (¹)

(Beroep tot nietigverklaring — Mededingingsrecht —
Beschikking houdende verzoek om inlichtingen — Dwang-
sommen — Kennisgeving — Kennelijke niet-ontvankelijk-
heid)

(98/C 312/33)

(Procestaal: Engels)

In zaak T-596/97, Dalmine SpA, gevestigd te Dalmine (Italië), vertegenwoordigd door F. Arossa, advocaat te Milaan, en R. Brandenburger, solicitor, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van Elvinger, Hoss &

Prussen, advocaten aldaar, Place Winston Churchill 2, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: K. Leivo en R. Lyal), betreffende een beroep tot nietigverklaring van de artikelen 2 en 4 van beschikking C(97) 3036 van de Commissie van 6 oktober 1997 inzake een procedure op grond van artikel 11, lid 5, van Verordening nr. 17 van de Raad (IV/35.860 — Stalen buizen), heeft het Gerecht (Vierde Kamer), samengesteld als volgt: P. Lindh, kamerpresident; K. Lenaerts en J. D. Cooke, rechters; griffier: H. Jung, op 24 juni 1998 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Het beroep wordt kennelijk niet-ontvankelijk verklaard.*
2. *Verzoekster wordt verwezen in de kosten.*

(¹) PB C 55 van 20.2.1998.

**BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT
VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG
van 7 juli 1998**

in zaak T-65/98 R, Van den Bergh Foods Ltd tegen Com-
missie van de Europese Gemeenschappen

(Mededinging — Kort geding — Interventie — Vertrouw-
elijkheid — Opschorting van tenuitvoerlegging)

(98/C 312/34)

(Procestaal: Engels)

In zaak T-65/98 R, Van den Bergh Foods Ltd, voorheen HB Ice Cream Ltd, vennootschap naar Iers recht, gevestigd te Dublin, vertegenwoordigd door M. Nicholson en M. Rowe, solicitors, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij Elvinger, Hoss en Prussen, advocaten aldaar, Place Winston Churchill 2, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: B. Doherty en W. Wils), betreffende een verzoek om opschorting van de tenuitvoerlegging van de beschikking van de Commissie van 11 maart 1998 inzake een procedure op grond van de artikelen 85 en 86 van het EG-Verdrag (IV/34.073, IV/34.395 en IV/35.436 — Van den Bergh Foods Limited), heeft de president van het Gerecht op 7 juli 1998 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Master Foods Ltd en Treats Frozen Confectionery Ltd worden toegelaten tot interventie in zaak T-65/98 R ter ondersteuning van de conclusies van verweerster.*
2. *De door Van den Bergh Foods Ltd ingediende verzoeken om vertrouwelijke behandeling van bepaalde informatie in haar verzoek tot opschorting van de tenuitvoerlegging en in de beschikking van de Commissie van 11 maart 1998 inzake een procedure op grond van de artikelen 85 en 86 van het EG-Verdrag (IV/34.073, IV/34.395 en IV/35.436 — Van den Bergh Foods Limited), worden voor de kortgedingprocedure ingewilligd.*

3. *De tenuitvoerlegging van deze beschikking van de Commissie wordt geschorst tot de uitspraak van het arrest van het Gerecht in de hoofdzaak.*
4. *De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.*

**BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT
VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG
van 15 juli 1998**

**in zaak T-73/98 R, Société chimique Prayon-Rupel SA
tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen
(Staatssteun — Procedure in kort geding — Interventie —
Voorlopige maatregelen — Geen spoedeisendheid)
(98/C 312/35)**

(Procestaal: Frans)

In zaak T-73/98 R, Société chimique Prayon-Rupel SA, gevestigd te Engis (België), vertegenwoordigd door B. van de Walle de Ghelcke, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van F. Brausch, advocaat aldaar, Rue Goethe 11, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: D. Triantafyllou), betreffende een verzoek ertoe strekkende de schorsing van de tenuitvoerlegging te gelasten van beschikking SG(98) D/631 van de Commissie betreffende staatssteun (N 198/97 en NN 81/97 — Duitsland) — Financiële maatregelen ten gunste van de onderneming Chemische Werke Piestertitz GmbH, en elke andere passende voorlopige maatregel te doen gelasten, heeft de president van het Gerecht op 15 juli 1998 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *De Bondsrepubliek Duitsland wordt toegelaten tot interventie aan de zijde van de Commissie.*
2. *In de fase van de procedure in kort geding wordt het door Société chimique Prayon-Rupel SA ingediende verzoek om vertrouwelijke behandeling toegewezen voor bepaalde elementen in haar verzoek om opschorting van tenuitvoerlegging.*
3. *Het verzoek in kort geding wordt afgewezen.*
4. *De beslissing over de kosten wordt aangehouden.*

Beroep, op 30 juni 1998 ingesteld door Hameico Stuttgart GmbH e.a. tegen Raad van de Europese Unie en Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-99/98)

(98/C 312/36)

(Procestaal: Duits)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 30 juni 1998 beroep ingesteld

tegen Raad van de Europese Unie en Commissie van de Europese Gemeenschappen door Hameico Stuttgart GmbH e.a., gevestigd te Stuttgart (Duitsland), vertegenwoordigd door G. Schohe, advocaat te Hamburg (Duitsland), domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van M. Baden, advocaat aldaar, Rue Philippe II 34 b.

Verzoeksters concluderen dat het het Gerecht behage:

1. vast te stellen dat verweerders verplicht zijn de schade te vergoeden die verzoeksters door de toepassing van Verordening (EEG) nr. 404/93 van de Raad van 13 februari 1993 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector bananen, inzonderheid door de toepassing van de artikelen 17 tot en met 19 en artikel 21, lid 2, van die verordening, en door de toepassing van Verordening (EEG) nr. 1442/93 van de Commissie van 10 juni 1993 houdende bepalingen ter toepassing van de regeling voor de invoer van bananen in de Gemeenschap, hebben geleden of nog lijden doordat deze verordeningen en inzonderheid artikel 19, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 404/93, ten eerste voor de opname van verzoeksters in de besloten kring van marktdeelnemers van „categorie A” (artikel 2, onder a), van Verordening (EEG) nr. 1442/93 eisen dat zij in de jaren 1989 tot 1991 bananen uit derde landen hebben afgezet, ten tweede de hoeveelheid bananen waarvoor verzoeksters in het kader van „categorie A” recht hebben op invoercertificaten, afhankelijk stellen van de referentiehoeveelheden die verzoeksters in de jaren 1989 tot 1991 hebben opgebouwd, en ten derde tot gevolg hadden dat marktdeelnemers die in de jaren 1989 tot 1991 in de voormalige Duitse Democratische Republiek waren gevestigd, pas referentiehoeveelheden konden opbouwen vanaf het ogenblik (de Duitse hereniging op 3 oktober 1990) waarop het grondgebied van de voormalige DDR een deel van het grondgebied van de Europese Economische Gemeenschap werd;
2. partijen te gelasten, binnen een door het Gerecht te bepalen termijn vanaf de uitspraak van het arrest mee te delen, over welke te betalen bedragen zij overeenstemming hebben bereikt, of, bij gebreke van overeenstemming, het Gerecht binnen dezelfde termijn hun becijferde vorderingen mee te delen;
3. de beslissing omtrent de kosten aan te houden.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeksters, leden van de Atlanta-groep, zijn op het grondgebied van de voormalige Duitse Democratische Republiek gevestigd of waren daar in de jaren 1989 tot 1991 gevestigd. Zij vorderen onder meer vergoeding van de schade die zij hebben geleden doordat zij volgens de regeling inzake de gemeenschappelijke ordening der markten niet gedurende de gehele referentieperiode (1989 tot

1991), maar slechts gedurende de periode van 3 oktober 1990 tot 31 december 1991 aanvangsreferentiehoeveelheden konden opbouwen.

Verzoeksters stellen, dat zij te geringe hoeveelheden hebben gekregen doordat de marktordening niet voorzag in een overgangsregeling om marktdeelnemers uit derde landen in staat te stellen hun op kleine hoeveelheden gebaseerde bedrijfsstructuur aan de marktordening aan te passen en de investeringen af te schrijven die zij op basis van de vóór de inwerkingtreding van de marktordening ingevoerde hoeveelheden hadden gedaan. Verzoeksters zouden slechts een klein gedeelte van de aanvankelijke referentieperiode van 1989 tot 1991 hebben kunnen benutten om referentiehoeveelheden op te bouwen. Zij zouden veel minder invoervergunningen hebben gekregen dan het geval ware geweest indien zij, net als alle andere marktdeelnemers uit derde landen, over een referentieperiode van drie jaar hadden beschikt.

Verzoeksters stellen, dat hun recht van verweer is geschonden doordat de Commissie heeft geweigerd de marktdeelnemers uit derde landen te horen zolang zij niet samen met de marktdeelnemers uit de Gemeenschap en de ACS-landen „met één stem” spreken. Verder klagen zij over schending van het discriminatieverbod van artikel 40, lid 3, van het EG-Verdrag alsmede over schending van het beginsel van bescherming van het gewettigd vertrouwen jegens de marktdeelnemers uit derde landen in het algemeen (die niet de gelegenheid zouden hebben gekregen zich geleidelijk op de aanzienlijk lagere hoeveelheden af te stemmen). Bovendien zou verzoeksters' vrijheid van economische bedrijvigheid zijn geschonden doordat de gemeenschappelijke marktordening op hen is toegepast.

Ten slotte wordt gesteld, dat inbreuk is gemaakt op de beslissing van het Orgaan voor geschillenbeslechting van de Wereldhandelsorganisatie (WTO), volgens welke essentiële bepalingen van de gemeenschappelijke marktordening, inzonderheid het vergunningstelsel, onverenigbaar zijn met de Algemene Overeenkomst betreffende tarieven en handel en met de Algemene Overeenkomst betreffende de handel in diensten. De Gemeenschap dient verzoeksters derhalve door middel van schadevergoeding te plaatsen in de situatie waarin zij zich zouden hebben bevonden indien de met de WTO strijdige marktordening nooit in werking ware getreden.

Beroep, op 13 juli 1998 ingesteld door Fratelli Murri SpA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-106/98)

(98/C 312/37)

(Procestaal: Duits)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 13 juli 1998 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Fratelli Murri SpA te Rome (Italië), vertegenwoordigd door K.-G. von Luschka, advocaat te Plauen (Duitsland), domicilie

gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van C. Medernach, advocaat aldaar, kantoor Arendt & Medernach, Rue Mathias Hardt 8-10.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

1. verweerster te veroordelen om haar een schadevergoeding van 7 923 791 USD te betalen, vermeerderd met 10 % rente hierover vanaf 25 september 1991;
2. verweerster te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster, een aandelenvennootschap naar Italiaans recht, die bedrijvig is in de bouw- en immobiliënssector, heeft in Somalië werken uitgevoerd op basis van een met de Commissie gesloten overeenkomst voor het op basis van de derde ACS-EEG-Overeenkomst van Lomé voor Somalië georganiseerde project voor ontwikkelingssamenwerking „Baardaheere Agricultural Experimental Station” en voor de uitvoering van een project in het kader van het Zesde Europese Ontwikkelingsfonds.

Verweerster wordt als beheerder van dit Ontwikkelingsfonds en als werkgever van haar vertegenwoordiger in Somalië op grond van diens onrechtmatige handelwijze aansprakelijk gesteld voor de aan verzoekster veroorzaakte schade. In weerwil van de situatie in Somalië in 1990/1991, die veel gelijkenis vertoonde met een burgeroorlog, heeft deze vertegenwoordiger verzoeksters bezwaren inzake een voortgezet verblijf in bedoeld land naast zich neergelegd en haar gedwongen de met de Commissie gesloten overeenkomst na te leven. Voorts heeft de vertegenwoordiger van de Commissie verzoekster verplicht na de uitvoering van de overeenkomst gedurende ten minste twee maanden de uitgevoerde werken te onderhouden en te bewaken. Reeds in 1991 heeft verzoekster hiervoor van de Commissie schriftelijk schadevergoeding gevorderd aangezien ingevolge oorlogshandelingen van de guerilla (verwoesting en diefstal van uitrusting en machines, verwoesting en plundering van kantoren en ateliers) en de daaruit voortvloeiende kosten (kosten voor evacuatie, schadeloosstelling van buitenlandse werknemers, etc.) aan verzoekster schade ten bedrage van 7 923 791 USD is ontstaan.

Volgens verzoekster bestaat de aan de Commissie toe te rekenen onrechtmatige handelwijze hierin, dat haar vertegenwoordiger haar, in weerwil van de voorzienbaarheid van de chaotische toestanden in Somalië, bij herhaling heeft aangemaand de overeenkomst uit te voeren en het project te onderhouden en te bewaken. De Commissie was op de hoogte van deze situatie, doch heeft de ontwikkelingen wellicht verkeerd beoordeeld en haar afgevaardigde niet toegelaten de werken vóór de voltooiing ervan te beëindigen en de machines en installaties tijdig uit het land weg te halen. Zulks vormde een schending van het evenredigheidsbeginsel. Had de vertegenwoordiger van de Commissie de betrokken belangen correct en behoorlijk afgewogen, dan had hij — alleen reeds ingevolge de herhaalde uitdrukkelijke waarschuwingen van verzoekster over de explosieve situatie — moeten vaststellen, dat de voortzetting van het project inzake ontwikkelingssamenwerking geen kans maakte en dat het project tot mislukken gedoemd was. Ingevolge de aanmaningen van de vertegen-

woordiger van de Commissie is verzoekster gedwongen geweest de overeenkomst uit te voeren, hoewel het doel ervan — ontwikkelingshulp voor Somalië — kennelijk volledig achterhaald was. Was verzoekster onmiddellijk uit Somalië teruggetrokken, dan had de door haar geleden vermogensschade kunnen worden vermeden.

Beroep, op 20 juli 1998 ingesteld door A. van Meuter tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-109/98)

(98/C 312/38)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 20 juli 1998 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door A. van Meuter, wonende te Brussel, vertegenwoordigd door O. Eben en J.-M. Bievez, advocaten te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van J. Tonnar, advocaat aldaar, Rue du Fossé 29, Esch-sur-Alzette.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- de door het tot aanstelling bevoegde gezag op 10 oktober 1997 genomen tuchtmaatregel van terugzetting van rang D 1, salaristrap 8, in rang D 2, salaristrap 8, nietig te verklaren en herplaatsing in zijn vroegere rang te gelasten,
- de beëindiging van de tuchtprocedure tegen verzoeker te gelasten,
- te gelasten dat jegens verzoeker geen enkele andere tuchtmaatregel wordt genomen,
- de Commissie in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Bij het bestreden besluit nam het tot aanstelling bevoegde gezag per 1 november 1997 jegens verzoeker de tuchtmaatregel van terugzetting van rang D 1, salaristrap 8, in rang D 2, salaristrap 8, op grond dat verzoeker niet had voldaan aan zijn verplichting om zich te onderwerpen aan de medische controle waartoe hij zich had verbonden en dat hij het vertrouwen van het tot aanstelling bevoegde gezag had beschaamd.

Volgens verzoeker kan hij niet worden teruggezet in rang. Ondanks uitstekende beoordelingsrapporten en het feit dat hij is geslaagd voor een vergelijkend onderzoek, werd hij nooit bevorderd. Terugzetting in rang komt erop neer dat verzoeker, nadat hij eerder niet werd bevorderd, voor dezelfde feiten een tweede maal wordt gestraft.

Verder vormt het nemen van een tuchtmaatregel zonder dat verzoeker over zijn medisch dossier beschikt, een schending van het recht van verweer. Dat het tot aanstelling bevoegde gezag kennis heeft van gegevens over zijn gezondheidstoestand, levert bovendien schending op van het medisch geheim, dat absoluut en van openbare orde is.

Ten slotte heeft verweerster de dwingende termijnen van artikel 7 van de tuchtprocedure niet nageleefd: door drie en een half jaar na de inleiding van de tuchtprocedure een tuchtmaatregel te nemen, wordt kennelijk een redelijke termijn overschreden. Gelet op deze overschrijding kan geen enkele tuchtmaatregel meer worden genomen en moet de tuchtprocedure worden beëindigd.

Beroep, op 23 juli 1998 ingesteld door Mannesmannröhren-Werke AG tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-112/98)

(98/C 312/39)

(Procestaal: Duits)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 23 juli 1998 beroep tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ingesteld door Mannesmannröhren-Werke AG, gevestigd te Mülheim a.d.R. (Duitsland), vertegenwoordigd door het advocatenkantoor Bruckhaus Westrich Heller Löber, gevestigd te Düsseldorf (Duitsland), domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij Bonn & Schmitt, advocaten aldaar, Val Ste Croix 7.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

1. de beschikking volledig nietig te verklaren;
2. subsidiair, artikel 2 van de beschikking nietig te verklaren;
3. verweerster in de kosten van het geding te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

In het kader van een opsporingsonderzoek naar gestelde schendingen van artikel 85 van het EG-Verdrag door producenten van stalen buizen richtte de Commissie tot verzoekster de bestreden beschikking, waarbij verzoekster enerzijds werd gelast binnen 30 dagen de in de bijlage bij de beschikking genoemde inlichtingen te verstrekken en anderzijds, bij gebreke van mededeling van die inlichtingen, een dwangsom van 1 000 ECU per dag vertraging te betalen.

Verzoekster klaagt erover, dat verweerster de bestreden beschikking heeft gegeven zonder haar vooraf rechtens genoegzaam te horen. Daardoor zou de voorafgaande procedure niet regelmatig zijn verlopen, hetgeen schending van artikel 11, lid 5, juncto artikel 16, lid 2, van Verordening nr. 17 oplevert. Verder zou verweerster hebben nageleden, verzoekster op passende wijze inzage te verlenen in de stukken die zij voor de voor verzoekster zeer bezwarende beschikking heeft gebruikt, en waarop die beschikking is gebaseerd. Daardoor zou inbreuk zijn gemaakt op de in de arresten „Solvay”⁽¹⁾ en „ICI”⁽²⁾ geformuleerde beginselen. Ten slotte wordt nog gesteld, dat artikel 190 van het EG-Verdrag is geschonden doordat de beschikking formeel geen motivering ter zake van de vereiste „noodzakelijkheid” bevat.

Bovendien is verzoekster reeds volgens het zogenoemde arrest „Orkem”⁽³⁾ niet verplicht te antwoorden op vragen

die ertoe zouden kunnen leiden dat zij zich in een kwaad daglicht stelt. Verzoekster is daarnaast evenwel nog van mening, dat zij met een beroep op artikel 6, lid 1, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens (EVRM), waarvan de waarborgen als fundamentele beginselen van het Gemeenschapsrecht voorrang hebben boven de gewone rechtsregels van Verordening nr. 17, rechtmatig kan weigeren enige handeling te stellen waarmee zij zich in het opsporingsonderzoek rechtstreeks in een kwaad daglicht zou moeten stellen. Het recht om zichzelf niet in een kwaad daglicht te moeten stellen, zou bovendien ook als een inbreuk op het door artikel 6, lid 2, van het EVRM gewaarborgde vermoeden van onschuld of op de door artikel 10 van het EVRM beschermde negatieve vrijheid van meningsuiting zijn aangemerkt. Verzoeksters recht, zich niet door enige handeling zelf in een kwaad daglicht te moeten stellen, vloeit niet enkel voort uit het Gemeenschapsrecht, maar tegelijkertijd en daarnaast ook uit het in zoverre niet buiten werking gestelde Duitse recht.

Door onmiddellijk een dwangsom per dag vast te stellen, heeft verweerster de daarvoor geldende, in twee fasen verloopende procedure niet in acht genomen en zich inzonderheid niet gehouden aan haar verplichting tot mededeling van punten van bezwaar en tot het horen van de betrokkene alvorens een hoge dwangsom per dag vast te stellen, en aan de andere procedurele verplichtingen.

Daarbij komt dat verweerster, door de dwangsom te bepalen op de hoogste rekeneenheid, te weten 1 000 ECU, het evenredigheidsbeginsel heeft geschonden en misbruik heeft gemaakt van haar discretionaire bevoegdheid. Verzoekster zou zeven van de elf in het kader van het verzoek om inlichtingen gestelde vragen omstandig hebben beantwoord. Zij zou niet verplicht zijn geweest de overige vier vragen te beantwoorden, daar zij zich dienaangaande kon beroepen op haar recht zichzelf niet in een kwaad daglicht te moeten stellen.

(¹) Zaak T-30/91, Jurisprudentie 1995, blz. II-1821.

(²) Zaak T-36/91, Jurisprudentie 1995, blz. II-1847.

(³) Zaak 374/87, Jurisprudentie 1989, blz. 3282.

Beroep, op 23 juli 1998 ingesteld door P. Clausen tegen Raad van de Europese Unie

(Zaak T-113/98)

(98/C 312/40)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 23 juli 1998 beroep ingesteld tegen de Raad van de Europese Unie door P. Clausen, wonende te Terhulpen (België), vertegenwoordigd door J.-N. Louis, V. Leclercq, A. Tornel en F. Parmentier, advocaten te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij Fiduciaire Myson Sàrl, Rue de Cessange 30.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren het besluit van de Raad van 6 oktober 1997 houdende afwijzing van het verzoek om

terugbetaling van dat gedeelte van de naar de communautaire pensioenregeling overgeschreven pensioenrechten dat buiten beschouwing is gelaten bij de berekening van de voor het statutair pensioen mee te tellen pensioenjaren volgens artikel 11, lid 2, van bijlage VIII van het statuut;

- de Raad te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De middelen en argumenten zijn dezelfde als in zaak T-103/98, Kristensen/Raad (¹).

(¹) PB C 299 van 26.9.1998, blz. 36.

Beroep, op 29 juli 1998 ingesteld door I. L. Andersen tegen Raad van de Europese Unie

(Zaak T-118/98)

(98/C 312/41)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 29 juli 1998 beroep ingesteld tegen Raad van de Europese Unie door I. L. Andersen, wonende te Rungsted Kyst (Denemarken), vertegenwoordigd door J.-N. Louis, V. Leclercq, A. Tornel en F. Parmentier, advocaten te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij Fiduciaire Myson Sàrl, Rue de Cessange 30.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren het besluit van de Raad van 6 oktober 1997 houdende afwijzing van het verzoek om terugbetaling van dat gedeelte van de naar de communautaire pensioenregeling overgeschreven pensioenrechten dat buiten beschouwing is gelaten bij de berekening van de voor het statutair pensioen mee te tellen pensioenjaren volgens artikel 11, lid 2, van bijlage VIII van het statuut;

- de Raad te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De middelen en argumenten zijn dezelfde als in zaak T-103/98, Kristensen/Raad (¹).

(¹) PB C 299 van 26.9.1998, blz. 36.

**Beroep, op 30 juli 1998 ingesteld door A. Hecq tegen
Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(Zaak T-119/98)

(98/C 312/42)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 30 juli 1998 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door A. Hecq, wonende te Bonlez (België), vertegenwoordigd door L. Vogel, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van C. Kremer, advocaat aldaar, Rue Heinrich Heine 6.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- het kennelijk op 6 mei 1998 vastgestelde stilzwijgende besluit tot afwijzing van de klacht van 5 januari 1998 waarmee verzoeker opkwam tegen het besluit van 17 oktober 1997 tot vaststelling van de vergoeding voor zijn dienstreis naar Ispra van 16 tot 20 september 1997, nietig te verklaren,
- verweerster overeenkomstig artikel 69, lid 2, van het reglement voor de procesvoering te verwijzen in de kosten en, overeenkomstig artikel 73, onder b), van dat reglement, in de in verband met de procedure gemaakte noodzakelijke kosten, met name de kosten voor domiciliekeuze, de reis- en verblijfskosten en het honorarium van de advocaat.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker, een ambtenaar van rang B 1, is thans gedetacheerd als politiek secretaris van een vak- en beroepsorganisatie. Ter gelegenheid van een plenaire vergadering van het centraal personeelscomité te Ispra kreeg verzoeker een reisopdracht voor vijf dagen. Na deze dienstreis diende verzoeker een aanvraag in tot terugbetaling van de desbetreffende kosten. De dienst Dienstreizen van DG IX van de Commissie stelde evenwel een afrekening van de kosten van de dienstreis vast waarbij aan verzoeker slechts een dienstreisvergoeding voor vier en een halve dag werd toegekend.

Het enige middel van dit beroep is ontleend aan schending van de artikelen 12 en 13 van bijlage VII bij het ambtenarenstatuut, doordat de administratie verzoeker voor zijn dienstreis slechts een vergoeding heeft toegekend voor vier en een halve dag in plaats van voor vijf dagen.

Beroep, op 31 juli 1998 ingesteld door Taurus Beteiligungs-GmbH & Co. KG tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-121/98)

(98/C 312/43)

(Procestaal: Duits)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 31 juli 1998 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Taurus Beteiligungs-GmbH & Co. KG, Ismaning (Duitsland), vertegenwoordigd door F. Hermans en A. Ritvay, advocaten te Meerbusch/Berlijn (Duitsland), domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van Loesch & Wolters, advocaten aldaar, Rue Goethe 11.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

1. de beschikking van de Commissie van 27 mei 1998, zoals betekend op 2 juni 1998, betreffende een procedure krachtens de concentratieverordening (Verordening (EEG) nr. 4064/89 van de Raad — zaak nr. IV/M.993 (Bertelsmann/Kirch/Premiere)) nietig te verklaren;
2. verweerster te verwijzen in de kosten van het geding.

Middelen en voornaamste argumenten

Met de bestreden beschikking van 27 mei 1998 (betekend op 2 juni 1998) is vastgesteld dat de aangemelde concentratie in de vorm van de verwerving door de ondernemingen CLT-UFA SA en Taurus Beteiligungs-GmbH & Co. KG van de gezamenlijke controle over de ondernemingen Premiere Medien GmbH & Co. KG, BetaDigital Gesellschaft für digitale Fernsehdienste mbH en BetaResearch Gesellschaft für Entwicklung und Vermarktung digitaler Infrastrukturen mbH, onverenigbaar is met de gemeenschappelijke markt en met de EER-Overeenkomst in de zin van artikel 8, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 4064/89 van de Raad (in de thans geldende versie). Volgens de Commissie is ervan uit te gaan, dat deze concentratie een machtspositie op de markt in het leven zal roepen of versterken die tot gevolg zal hebben dat een daadwerkelijke mededinging op een wezenlijk deel van de gemeenschappelijke markt op significante wijze zal worden belemmerd.

Met haar beroep voert verzoekster in de eerste plaats de schending aan van wezenlijke vormvoorschriften: verweerster heeft het beginsel van het objectieve onderzoek geschonden, nu zij reeds vóór het begin van de eigenlijke procedure had beslist in negatieve zin te beschikken, zonder zich naar behoren over de feitelijke situatie te informeren. Bovendien is verzoeksters inzagerecht geschonden, nu zij het dossier slechts gedeeltelijk heeft kunnen inzien en daarvoor bovendien te weinig tijd heeft gekregen. Daarbij komt nog dat de feiten in tal van opzichten onvoldoende zijn onderzocht. Met het vereiste van een welbepaalde technische oplossing inzake digitale televisie, is verweerster buiten de grenzen van haar bevoegdheden getreden en heeft zij gepoogd wijzigingen van de marktstructuur teweeg te brengen die ver buiten het bestek van de concentratieprocedure vallen.

In de tweede plaats is sprake van schending van Verordening (EEG) nr. 4064/89: aan de voorwaarden voor een verbod van de concentratie Bertelsmann/Kirch/Premiere/DF1/DSF is niet voldaan, omdat de concentratie geen wijziging van de marktverhoudingen zou teweegbrengen. Voorts is de concentratie met BetaDigital eveneens ten onrechte verboden en is ook het verbod van de concentratie met Beta-Research niet gerechtvaardigd. Dit verbod is bovendien niet overeenkomstig artikel 190 van het EG-Verdrag met redenen omkleed.

In de derde plaats stelt verzoekster, dat verweerster, zodra de partijen bij de concentratie zich bereid hadden verklaard verbintenissen op zich te nemen waardoor zowel op het gebied van de techniek als op dat van de programmarechten de concurrentie voor derden mogelijk was gemaakt en bevorderd, haar verzet tegen de concentratie had moeten opgeven.

Beroep, op 2 augustus 1998 ingesteld door C. Bochu tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-123/98)

(98/C 312/44)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 2 augustus 1998 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door C. Bochu, wonende te Brussel, vertegenwoordigd door J.-N. Louis, V. Leclercq, A. Tornel en F. Parmentier, advocaten te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij Fiduciaire Myson Sàrl, Rue de Cessange 30.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- het besluit van de Commissie om hem aan te stellen als ambtenaar op proef, nietig te verklaren voorzover hij daarbij wordt ingedeeld in rang A 7, eerste salaristrap,
- verweerster te verwijzen in de kosten, met inbegrip van de kosten van verweer in de precontentieuze procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker is een voormalig tijdelijk functionaris van rang B 3, die is geslaagd voor intern vergelijkend onderzoek COM/A/16/93 en in deze categorie is aangesteld. Hij komt op tegen het besluit van het tot aanstelling bevoegde gezag om hem in te delen in de eerste salaristrap van rang A 7.

Hij merkt vooraf op, dat de considerans van het bestreden besluit verwijst naar de artikelen 1, 2, 4, 29, 30, 31, 32 en 34 van het ambtenarenstatuut. Het besluit verwijst dus niet formeel naar artikel 46, derde alinea, van het ambtenarenstatuut, dat als enige bepaling van toepassing is op ambtenaren die in een hogere categorie worden aangesteld nadat zij zijn geslaagd voor een vergelijkend onderzoek. Zijns inziens heeft de Commissie dus ofwel deze bepaling

toegepast, zodat zij de redenen voor die toepassing op verzoeker moet vermelden, nu hij als voormalig tijdelijk functionaris voor het eerst tot het ambtenarenkorps is toegetreden, ofwel de artikelen 31 en 32 van het ambtenarenstatuut, zodat zij moet aangeven waarom zij weigert rekening te houden met de beroepservaring van nagenoeg 13 jaar die verzoeker vóór zijn aanstelling als ambtenaar heeft verworven.

Tot staving van zijn vordering voert verzoeker de volgende middelen aan:

- Schending van de artikelen 4, 7, 31 en 32 van het ambtenarenstatuut, voorzover artikel 32 volgens de Gemeenschapsrechtspraak de situatie regelt van het personeelslid dat na een aanwervingsprocedure voor het eerst in het ambtenarenkorps van de Gemeenschap wordt opgenomen. Artikel 46 van het ambtenarenstatuut, op grond waarvan het bestreden besluit lijkt te zijn vastgesteld, regelt daarentegen de bevordering van personeelsleden van de Gemeenschap die reeds ambtenaar zijn.
- Schending van de motiveringsplicht van artikel 25 van het ambtenarenstatuut. Motivering is in casu te meer noodzakelijk, nu de procedure voor de aanwerving voor het litigieuze ambt aanvankelijk openstond voor ambtenaren van rang A 4, en verweerster aldus impliciet heeft erkend, dat de specifieke behoeften van het betrokken ambt de aanwerving van een ambtenaar in die rang rechtvaardigden.

Ten slotte stelt verzoeker een kennelijke beoordelingsfout, schending van de zorgplicht en van de beginselen van goed beheer en behoorlijk bestuur. Dienaangaande stelt hij, dat noch het indelingscomité noch DG IX op enig moment in de procedure contact heeft opgenomen met DG XI om inlichtingen in te winnen over de specifieke behoeften van de dienst, zodat het tot aanstelling bevoegde gezag niet beschikte over enige informatie op grond waarvan het kon onderzoeken of de specifieke behoeften van de dienst de aanwerving van verzoeker in een andere dan de aanvangs-rang vereisten. Bovendien heeft het tot aanstelling bevoegde gezag geen rekening gehouden met verzoekers postuniversitaire beroepservaring van meer dan zeven jaar en met het niveau van de taken die hem binnen de Commissie waren toevertrouwd.

Beroep, op 2 augustus 1998 ingesteld door C. Politi tegen Europese Stichting voor opleiding

(Zaak T-124/98)

(98/C 312/45)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 2 augustus 1998 beroep ingesteld tegen Europese Stichting voor opleiding door C. Politi, wonende te Turijn, vertegenwoordigd door J.-N. Louis, A. Tornel en F. Parmentier, advocaten te Brussel, domicilie

gekozen hebbende te Luxemburg bij Fiduciaire Myson Sàrl, Rue de Cessange 30.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- het besluit om de overeenkomst waarbij hij als tijdelijk functionaris bij de Europese Stichting voor opleiding is aangesteld niet te verlengen, nietig te verklaren,
- voor zoveel nodig, het besluit tot vaststelling van zijn beoordelingsrapport voor de periode 1995-1997 nietig te verklaren,
- verweerster in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker, een tijdelijk functionaris bij de Europese Stichting voor opleiding, komt op tegen de weigering om de overeenkomst waarbij hij als tijdelijk functionaris is aangesteld, te verlengen.

Tot staving van zijn vordering stelt hij allereerst een kennelijke beoordelingsfout. Hij betoogt dienaangaande, dat zijn beoordelingsrapport onvolledig is en derhalve niet getrouw weergeeft welke werkzaamheden hij tijdens de duur van de overeenkomst heeft verricht. Verzoeker laakt inzonderheid, dat de talrijke werkzaamheden die hij heeft verricht in het kader van het MEDA-programma niet naar waarde zijn geschat, en de fout die het gevolg is van de vermelding „onvoldoende” in de rubriek betreffende taken inzake het beheer van financiële en andere middelen, terwijl hem geen enkele dergelijke taak was toevertrouwd. Het tot het aangaan van de overeenkomst bevoegde gezag heeft dus op grond van een ondeugdelijke beoordeling besloten de overeenkomst met verzoeker niet te verlengen.

In de tweede plaats is het bestreden besluit ontoereikend gemotiveerd, zodat de Gemeenschapsrechter de gegrondheid ervan niet kan beoordelen.

Beroep, op 2 augustus 1998 ingesteld door L. Veron tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-125/98)

(98/C 312/46)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 2 augustus 1998 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door L. Veron, wonende te Brussel, vertegenwoordigd door J.-N. Louis, V. Leclercq, A. Tornel en F. Parmentier, advocaten te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij Fiduciaire Myson Sàrl, Rue de Cessange 30.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- het besluit om op zijn salaris 160 750 BEF „kosten van vervoer/dienstreizen (FO)” in te houden, nietig te verklaren,
- de Commissie te veroordelen tot betaling van het ten onrechte ingehouden bedrag, vermeerderd met rente van 8 % 's jaars sinds de dag van de inhouding tot de dag van betaling,
- verweerster in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker komt op tegen de weigering van het tot aanstelling bevoegde gezag om voor hemzelf en zijn gezin de vliegtuigtickets Brussel-Los Angeles via Londen in businessklasse te betalen overeenkomstig de reisopdracht die was ondertekend door zijn chef, de directeur-generaal van DG XXIII, en door de directeur-generaal Personeelszaken en algemeen beheer als ordonnateur. Deze weigering is met name gebaseerd op de overwegingen, dat krachtens de „regeling voor fellowships”, die restrictiever is dan de bepalingen van het ambtenarenstatuut inzake dienstreizen, de reizen moeten worden georganiseerd op grond van het goedkoopste beschikbare tarief, en dat de Commissie slechts voor één kind het ticket kan betalen. Volgens verweerster kunnen de bepalingen inzake klassieke dienstreizen niet zonder meer worden toegepast op „fellowships”, waarvoor een bijzondere regeling is vastgesteld.

Tot staving van zijn vordering stelt verzoeker allereerst, dat de bijzondere regeling voor dienstreizen met betrekking tot „fellowships”, een eenvoudige administratieve beslissing, onwettig is wegens schending van artikel 11 en volgende van bijlage VII bij het ambtenarenstatuut en van artikel 3 van de gids voor dienstreizen. Dienaangaande stelt hij subsidiair, dat de door het tot aanstelling bevoegde gezag aangevoerde administratieve bepalingen hem niet verplichten om in de goedkoopste klasse te reizen, maar enkel om zich het goedkoopste ticket aan te schaffen voor de klasse waarin hij mag reizen.

Voorts stelt verzoeker, dat hij volgens de Gemeenschapsrechtspraak erop mocht vertrouwen dat de reisopdracht wettig was, en dat hij dus een gewettigd vertrouwen mocht hebben dat alle bepalingen daarvan zouden worden gehandhaafd. Hij moet dan ook worden geacht een gewettigd vertrouwen te hebben in de regelmatigheid van alle geviseerde bepalingen van de reisopdracht. Subsidiair stelt verzoeker dat, indien de reisopdracht op onwettige wijze was vastgesteld, de Commissie haar niet binnen een redelijke termijn heeft ingetrokken.

Ten slotte stelt verzoeker een kennelijke beoordelingsfout en schending van het beginsel van gelijke behandeling en van het recht op handhaving van de eenheid van het gezin.

Beroep, op 7 augustus 1998 ingesteld door Aéroports de Paris tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen
(Zaak T-128/98)

(98/C 312/47)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 7 augustus 1998 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door de overheidsinstelling Aéroports de Paris (ADP), gevestigd te Parijs, vertegenwoordigd door H. Calvet, advocaat te Parijs, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van A. May, advocaat aldaar, Grand-Rue 31.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren de beschikking van de Commissie van 11 juni 1998, volgens welke ADP inbreuk zou hebben gemaakt op de bepalingen van artikel 86 van het EG-Verdrag en de overheidsinstelling wordt gelast om de inbreuk uiterlijk binnen twee maanden, gerekend vanaf de kennisgeving van de beschikking, te beëindigen;
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster is een overheidsinstelling die belast is met de inrichting, de exploitatie en de ontwikkeling van alle burgerluchtvaartinstallaties, met als centraal punt de regio Parijs, ten behoeve van aankomst en vertrek van vliegtuigen, begeleiding van het luchtverkeer, het in- en uitstappen, en de grondafhandeling van passagiers, goederen en luchtpost. In 1995 diende de vennootschap Alpha Flight Services, een onderneming die op de luchthaven Paris-Orly cateringdiensten verricht, tegen Aéroports de Paris een formele klacht in, omdat deze laatste in strijd met de bepalingen van artikel 86 van het EG-Verdrag aan verrichters van cateringdiensten discriminerende vergoedingen in rekening zou brengen.

Bij de bestreden beschikking heeft de Commissie vastgesteld, dat verzoekster inbreuk heeft gemaakt op de bepalingen van artikel 86 van het EG-Verdrag, door van haar machtspositie als exploitant van de Parijse luchthavens gebruik te maken om de dienstverrichters of de gebruikers die gronddiensten of zelfafhandelingsactiviteiten verrichten op het gebied van de catering (met inbegrip van het inladen in en het uitladen uit het vliegtuig van voedsel en dranken), het schoonmaken van de vliegtuigen en de vrachtafhandeling, op de Parijse luchthavens Orly en Roissy-Charles de Gaulle discriminerende commerciële vergoedingen in rekening bracht. Volgens artikel 2 van deze beschikking dient verzoekster uiterlijk binnen twee maanden, gerekend vanaf de kennisgeving van de bestreden beschikking, genoemde inbreuk te beëindigen en aan de betrokken verrichters van gronddiensten een niet-discriminerende regeling van commerciële vergoedingen voor te stellen.

Volgens verzoeksters is er sprake van een proceduregebrek en dient de bestreden beschikking op grond van dit middel van externe onwettigheid nietig te worden verklaard. De

toepassing van Verordening nr. 17 is onwettig, aangezien de onderhavige zaak kennelijk de sector luchtvervoer betreft en de gehele vervoersector buiten de werkingssfeer van de bepalingen van Verordening nr. 17 valt. Volgens verzoekster is de onjuiste toepassing van deze verordening een ernstig proceduregebrek.

In de tweede plaats stelt verzoekster schending van de rechten van de verdediging, omdat de bestreden beschikking in volstrekte tegenspraak is met het standpunt dat de Commissie uitdrukkelijk tijdens de administratieve procedure heeft ingenomen.

In de derde plaats stelt verzoekster, dat de bestreden beschikking op meerdere punten ontoereikend is gemotiveerd.

In de vierde plaats is verzoekster van mening dat de Commissie de bepalingen van artikel 86 van het EG-Verdrag onjuist heeft toegepast: verzoekster is geen onderneming in de zin van dit artikel; de afbakening van de markt waarvan de Commissie is uitgegaan, is kennelijk onjuist; verzoekster heeft geen machtspositie; haar gedrag beantwoordt niet aan de voorwaarden van artikel 86 en haar kan geen enkele discriminatie worden verweten.

In de vijfde plaats stelt verzoekster dat de mededingingsregels in casu niet op haar kunnen worden toegepast via de toepassing van artikel 90, lid 2, van het EG-Verdrag.

In de zesde plaats concludeert verzoekster, dat de Commissie artikel 222 van het EG-Verdrag heeft geschonden en artikel 86 van het EG-Verdrag voor een ander doel heeft gebruikt dan waarvoor het is vastgesteld, hetgeen misbruik van bevoegdheid oplevert.

Beroep, op 12 augustus 1998 ingesteld door Groupe Perry SA en Isibiris tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-132/98)

(98/C 312/48)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 12 augustus 1998 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Groupe Perry SA en Isibiris, te Luxemburg, vertegenwoordigd door F. Entringer, advocaat te Luxemburg, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg te diens kantore, Rue Philippe II 34a.

Verzoeksters concluderen dat het het Gerecht behage:

- vast te stellen dat de Commissie fouten heeft gemaakt;
- vast te stellen dat de Unie ter zake aansprakelijk is;

- vast te stellen dat de schade van verzoeksters in causalem verband staat met die fouten;
- vast te stellen dat de Unie deze schade moet vergoeden;
- akte te verlenen aan Groupe Perry, dat zij deze schade begroot op 10 000 000 Ecu;
- akte te verlenen aan Isibiris, dat zij deze schade begroot op 500 000 Ecu;
- de Unie in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeksters eisen vergoeding van de schade die zij zouden hebben geleden als gevolg van maatregelen die de Commissie jegens hen heeft genomen wegens pretense onregelmatigheden bij de uitvoering van contracten in het kader van humanitaire hulpprogramma's van de Europese Unie voor Bosnië en de Grote Meren in Afrika. De Commissie heeft betaalbare facturen niet voldaan, heeft haar diensten verboden contracten met hen te sluiten, heeft werknemers van Groupe Perry ingezet bij andere ondernemingen en heeft van Isibiris terugbetaling van een groot bedrag geëist.

Verzoeksters stellen, dat de Commissie zich heeft gebaseerd op een onderzoeksrapport van het antifraudeteam (Uclaf). Zij heeft hen evenwel nimmer terzake gehoord of inzage in dit rapport gegeven en is in deze zaak als rechter en partij opgetreden. Huns inziens heeft de Commissie

aldus artikel 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens geschonden.

Wegens dit onrechtmatig handelen is het voor Groupe Perry onmogelijk, nog langer samen te werken met de Commissie, die haar enige cliënt was, terwijl zij evenmin nieuwe cliënten kan aantrekken, gezien de negatieve publiciteit over haar in de internationale pers. Zij is derhalve geruïneerd en vordert terzake van materiële en immateriële schade een bedrag van 10 000 000 ECU.

Isibiris vordert een bedrag van 500 000 ECU terzake van immateriële schade en een verklaring voor recht, dat zij het door de Commissie gevorderde bedrag van 540 000 ECU niet hoeft terug te betalen.

Doorhaling van zaak T-285/97 ⁽¹⁾

(98/C 312/49)

(Procestaal: Engels)

De president van de Tweede Kamer van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 7 juli 1998 de doorhaling in het register gelast van zaak T-285/97: Kuljetusliike R. Pynnönen Oy tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

⁽¹⁾ PB C 7 van 10.1.1998.